

הַעוֹלָם יֵצֵא יוֹתֵר

לְעֵינַיִן מַה שֶּׁדָּרַךְ הָעוֹלָם לֹמֵר
בְּכֹל שָׁנָה וּבְכֹל עֵת שֶׁעֲכָשׂוּ אֵינָם
עֲתִים טוֹבוֹת וּבִשְׁנַיִם הַקּוֹדְמִים
הָיָה טוֹב יוֹתֵר וְכוּ'. פִּידוּעַ
שִׁיחוֹת פְּאֵלוֹ בֵּין רַב הָעוֹלָם,
דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מִזֶּה הַרְבֵּה וְכוּ'..

עָנָה וְאָמַר: הֲלֹא אֲדַרְבָּא, הַשִּׁים
יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג עֵתָה הָעוֹלָם יֵפֵא
יוֹתֵר מִקֶּדָם!

לִלְכֹת בְּכָל הַכֹּחַ

כְּשֶׁרוֹצֶה הָאָדָם לְהִתְקָרֵב אֶל הַקֹּדֶשׁ
וְכֵן לְהִצְדִּיק הָאֱמֶת, אֲסוּר לוֹ לְהַעֲמִיד
עַל נִסְיוֹן: אִם יִתְנַהֵג עִמּוֹ כְּסִדֵּר
בְּעֵינָיו הֵהֱתַקְרְבוֹת, אִזּוּ יֵדַע כִּי הוּא מִן
הַשָּׁמַיִם, וְאִם לֹא - לֹא.

כִּי אִילֵי אֲדַרְבָּא זֶה הוּא בְּעֵצְמוֹ הַנִּסְיוֹן
שֶׁלוֹ, שֶׁיִּתְנַהֵג עִמּוֹ אִזּוּ שְׁלֵא כְּסִדֵּר
וְיִזְדַּמְנוּ לוֹ כַּמָּה מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, וְהַעֲקָר
הוּא מְנִיעֵת הַמַּח, וְהוּא לֹא יִשְׁגִּיחַ עַל זֶה
כָּל וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְנִיעוֹת, וְאִזּוּ דִּיקָא עַל
יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב בְּשִׁלְמוֹת.

עוֹלָם נֶאֱמָה

כַּמָּה אַנְשֵׁים שֶׁבָּאוּ לְפָנָיו,
שֶׁהָיוּ חוֹלִים גְּדוֹלִים, וְהוּא
רָאָה שֶׁמְכַרְחִין לְמוֹת,
וְהָיָה מְדַבֵּר עַל לִבָּם:

מַה לָּכֶם לְדַאֵג מִן הַמֵּיתָה,
הֲלֹא שֵׁם הוּא עוֹלָם נֶאֱמָה
בְּיֹתֵר מִכָּאן: